

beteren. Door deze aanbeveling te volgen kunnen lidstaten:

- onnodige en verwarrende wettelijke verschillen tussen lidstaten vermijden;
- tijd en kosten, in het bijzonder bij rechtbanken, besparen;
- efficiënte en effectieve nationale (procedurele en materiële) rechtsregels omtrent transnationale insolventieprocedures versterken.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 21 juni 2018

GERECHTELIJKE REORGANISATIE

Algenene bepalingen – Gevolgen beslissing reorganisatie – Bewarend beslag onder derden belastingadministratie

RÉORGANISATION JUDICIAIRE

Dispositions générales – Effets de la décision de réorganisation – Saisie-arrêt conservatoire par le fisc

Op grond van artikel 164 KB/WIB 1992 kan de belastingadministratie een vereenvoudigd derdenbeslag leggen ten laste van de belastingplichtige. De belastingplichtige kan binnen 15 dagen verzet aantekenen tegen het vereenvoudigd derdenbeslag. Indien dergelijk verzet wordt ingesteld, dan behoudt het beslag zijn bewarende werking op voorwaarde dat de ontvanger binnen een maand een uitvoerend beslag heeft gelegd overeenkomstig de artikelen 1539 *et seq.* Gerechtelijk Wetboek (art. 165 KB/WIB 1992).

Echter, tijdens een gerechtelijke reorganisatie, dienen we de regels van artikelen 164 en 165 KB/WIB 1992 samen te lezen met de artikelen 30-31 WCO (thans art. XX.50-51 WER). Volgens deze artikelen kunnen voor schuldvorderingen in de opschorting: 1) geen middelen van tenuitvoerlegging op de roerende of onroerende goederen van de schuldenaar worden voortgezet of aangewend (art. 30 WCO) en 2) kan voor dergelijke schuldvorderingen tijdens de opschorting geen beslag worden gelegd (art. 31, eerste lid WCO). De reeds eerder gelegde beslagen behouden hun bewarend karakter, maar de rechtbank kan, naar gelang van de omstandigheden, er de opheffing van bevelen op voorwaarde dat de opheffing van het beslag geen beduidend nadeel veroorzaakt aan de schuldeiser (art. 31, tweede lid WCO).

Aangezien de procedure voor het behoud van het fiscaal derdenbeslag haaks staat op het bijzonder regime van tenuitvoerlegging en beslag tijdens een gerechtelijke reorganisatie, besluit het Hof om “*de gevolgen van het vereenvoudigd fiscaal derdenbeslag tijdens deze procedure geheel af te stemmen op de artikelen 30 en 31 WCO. Uit het geheel van deze bepalingen volgt dat het vereenvoudigd fiscaal derdenbeslag zijn bewarende werking*

behoudt tijdens de periode van opschorting tenzij hiervan opheffing wordt bevolen op grond van artikel 31 WCO”.

Bijgevolg oordeelt het Hof dat “*de appelrechters die oordelen dat het door de ontvanger gelegde fiscaal derdenbeslag dient worden opgeheven aangezien geen uitvoerend beslag werd gelegd binnen de termijn van een maand na het verzet door de belastingplichtige verantwoord en hun beslissing niet naar recht*”.

Hof van Cassatie 21 juni 2018

BESLAG EN EXECUTIE

Bewarend beslag – Bewarend beslag onder derden – Pand – Conflict

SAISIES ET VOIES D'EXÉCUTION

Saisie conservatoire – Saisie-arrêt conservatoire – Gage – Conflit

In dit arrest beslecht het Hof een conflict tussen een pandhouder enerzijds en een beslaglegger anderzijds die beiden aanspraak maken op betaling van dezelfde verpande/beslagen schuldvordering.

Twee vragen dienden zich aan in dit arrest:

- 1) aan wie mag de verpande/beslagen derde schuldenaar betalen?
- 2) in welke mate is de betaling van de verpande/beslagen schuldenaar aan de belastingadministratie tegenwerpelijk aan de pandhouder?

Voor de eerste vraag kijkt het Hof naar de specifieke regels voor wat betreft het derdenbeslag en verpanding van schuldvorderingen. Hierbij stelt het Hof vast dat “*na uitvoerend beslag onder derden doet de derde-beslagene krachtens artikel 1543 Gerechtelijk Wetboek afgifte van het bedrag van het beslag in handen van de gerechtsdeurwaarder met het oog op de evenredige verdeling*”. Hieruit volgt dat “*indien op een verpande schuldvordering een gemeenschappelijk beslag onder derden werd gelegd door een andere schuldeiser, de pandhouder de schuldvordering niet verder kan innen bij de derde-schuldenaar, maar dat de afgifte door de derde-schuldenaar enkel kan gebeuren in handen van de instrumenterende gerechtsdeurwaarder met het oog op de evenredige verdeling*”. De pandhoudende schuldeiser kan zich dus niet beroepen op zijn inningsrecht om betaling van beslagen schuldvorderingen te verkrijgen.

Voor de tweede vraag buigt het Hof zich over de betaling die heeft plaatsgevonden tussen de derde-schuldenaar en de beslaglegger (i.e. de belastingontvanger) en de tegenwerpelijkheid van deze betaling ten aanzien van de pandhouder. Normaliter mag de beslagen schuldenaar bevrijdend betalen in handen van de derde-beslaglegger ingevolge artikel 164, § 1 KB/WIB 1992. Echter, deze regel dient te worden samen gelezen met artikel 2075 BW: “*De schuldeiser verkrijgt het bezit van een in pand*